

Demokraten": Glückstads sidste Ord var, at Colds Afgang pr. straks var en Demonstration for Galleriet, og den lod man staa, blot med den lille spage Bemærkning om, at Etatsraad Glückstadt var en stor Sangviniker. Men siden da var der Tavshed om denne Sag. Jeg lægger derfor ganske trygt frem for dette Tings Medlemmer og for Offentligheden i det hele taget, om jeg ikke havde Ret i Gaar, naar jeg sagde, at naar man til Trods for — hvad man maatte — stillede sig bag den daværende Direktør for Det Forenede Dampskibsselskab, saa dækkede „Social-Demokraten“ Etatsraad Glückstadt, og derfor stillede jeg de to Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, Spørgsmaal, paa hvilke jeg endnu ikke har faaet Svar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg stillede i Aftes tre Gange det ærede Medlem et Spørgsmaal, som han ikke besvarede, og i Dag begynder det ærede Medlem med at sige, at han kunde have besvaret det paa samme Maade, som jeg svarede det ærede Medlem Hr. Jønson forleden: Hvad i Alverden det kom ham ved! Men det kunde det ærede Medlem ikke, for mit Spørgsmaal var ikke alene stillet i en høflig Tone, men det var stillet i en ualmindelig elskværdig Tone, hvad de Herrer kan overbevise sig om ved at læse Fortrykket. (*Vilhelm Rasmussen:* Kan man læse Tønen i Fortrykket?). Ja, det kan man, man kan virkelig ogsaa læse Tønen ud af et Fortryk. Altsaa, logisk i hvert Tilfælde kunde det ærede Medlem ikke have svaret mig saadan. Nu siger det ærede Medlem, saa vidt jeg var i Stand til at opfatte hans Ord — det skal interessere mig at se Fortrykket, jeg haaber, det kan foreligge i Aften, endnu inden jeg faar Ordet —, saadant noget som, at disse to Herrer havde godkendt Stoffet, over hvilket Artiklen var bygget. Nu maa jeg sige, at en Artikel, navnlig en Artikel i „Social-Demokraten“, kan være bygget saadan over et Stof, man har godkendt, at man siger: Vor Herre fri og bevare mig, jeg har da ikke godkendt noget som helst af, hvad der staaar i den Artikel. Endelig oplyser det ærede Medlem nu, at Artiklen er skrevet af en anden, og jeg kan saa svare paa det, som det ærede Medlem Hr. Jønson spurgte mig om i Gaar: om det ikke var lige meget, enten man havde underskrevet noget, der var forelagt en af en anden, eller man selv havde udarbejdet

det, man underskrev. Jeg kan svare, at *juridisk* er det lige meget; ærede Medlemmer, Hr. Lorentzen hænger paa det, han har underskrevet — desværre for ham —, saa godt som om hans selv havde skrevet det, men *menneskeligt* er der en ganske overordentlig stor Forskel. Naar det ærede Medlem giver mig et Dokument og siger: Vil De underskrive det, saa svarer jeg: Lad mig se paa det, og saa tager jeg det hjem, og jeg, som er vant til at læse saadant noget, ved, naar jeg har læst det ordentligt igennem, hvad jeg underskriver, men naar man lægger hen for en Arbejder en udarbejdet Erklæring og siger til ham: Underskriv den, saa er det slet ikke sagt, at han har opfattet, hvad der virkelig staaar i den. Han kan underskrive, fordi han meget nødigt vil lade være. Det ærede Medlem ser altsaa, at menneskeligt er der meget stor Forskel paa, om man underskriver, hvad man selv har udarbejdet, eller hvad en anden har udarbejdet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller rettede et Spørgsmaal til mig. Jeg havde ikke Lejlighed til at følge, hvad der gik forud, og er derfor ikke helt klar over Spørgsmaalets Sammenhæng med hele Diskussionen, men jeg hørte Spørgsmaalet i dets Helhed og skal derfor besvare det og det alene. Det ærede Medlem spurgte mig, om man ikke kunde forbavses lige saa vel over, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ikke havde læst en Artikel i „Politiken“ om Søndagen — jeg ved altsaa ikke, hvad det er for Artikler, det drejer sig om —, som over det, jeg havde angrebet Bankdirektør Green for, nemlig at han ikke havde fulgt med i en bestemt Sag. Jeg skal dertil sige, at vel maa i mange Henseender Læsning af „Politiken“ om Søndagen være anbefalelsesværdig, men jeg kan ikke sammenstille Pligten for nogen dertil med den Pligt, som en Embedsmand har til at følge med paa sit Omraade i vigtige Spørgsmaal, ogsaa naar han er paa Rejser, og det, jeg fremhævede den Gang, var det forbavsende i, at Maanedsbalancer, der offentliggøres i alle Blade og i „Finanstidende“, ikke kommer Bankinspektøren for Øje paa hans Rejser. Det var dette, jeg den Gang angreb, og det kan ikke sidestilles med den Opfordring, som Medlemmer eventuelt kan have til at læse et Blad om Søndagen.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem til sidst betegnede Etatsraad Glück